പ്രവാചക സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം

﴿ أهمية حب النبي صلى الله عليه وسلم وحقيقته ﴾

[مليالم – Malayalam – മലയാളം]

അഖീദത്തു തൗഹീദ്
(ശൈഖ് സ്വാലിഹ് അൽ ഫൗസാൻ)
എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്ന്

الشيخ صالح بن فوزان الفوزان

സയ്യിദ് സഅ്ഫർ സ്വാദിഖ് മദീനി

ترجمة / سيد سعفر صادق

islamhouse.com

1436 - 2014

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَـنِ الرَّحِيم

പ്രവാചക സ്നേഹവും, തിരുമേനി(ﷺ)യുടെ സ്ഥാനവും.

റസൂൽ(ﷺ)യെ സ്നേഹിക്കുകയും, മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യൽ നിർബ്ബന്ധമാണ്, തിരുനബിയെ പുകഴ്ത്തുന്നതിൽ അതിര് കടക്കുവാനും, ഇകഴ്ത്തുവാനും പാടില്ല, പ്രവാചകൻ(ﷺ)യുടെ യഥാർത്ഥ സ്ഥാനമെന്താണെന്ന് നാം മനസിലാക്കുക.

1- പ്രവാചക(ﷺ)യെ സ്നേഹിക്കലും,മഹത്വപ്പെടുത്തലും നിർബ്ബന്ധം:

ആദ്യമായി മനുഷ്യർ അല്ലാഹുവിനെ സ്നേഹിക്കൽ നിർബ്ബന്ധമാണ്, അത് ഏറ്റവും വലിയ ആരാധനയാകുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِّلَّهِ﴾ (البقرة:165)

'എന്നാൽ സത്യവിശ്വാസികൾ അല്ലാഹുവോട് അതിശക്തമായ സ്നേഹമുള്ളവരത്രെ.' (അൽബഖറ: 165).

മുഴുവൻ സൃഷ്ടികൾക്കും ആന്തരികവും, ബാഹ്യവുമായ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ഒരുക്കി തന്നിരിക്കുന്ന രക്ഷിതാവ് അല്ലാഹു മാത്രമാണ്, അത്കൊണ്ട് അവനെ സ്നേഹിക്കൽ നിർബ്ബന്ധമാണ്. അല്ലാഹുവിനെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടതിന് ശേഷം അവന്റെ പ്രവാചകനായ മുഹമ്മദ്(ﷺ)യെ ഇഷ്ടപ്പെടൽ അനിവാര്യമാകുന്നു.കാരണം അല്ലാഹുവിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുകയും, അവനെ പരിചയപ്പെടുത്തിയതും, ഇസ്ലാമിക ശരീഅത്തിനെ നമുക്ക് എത്തിച്ച് തന്നതും,അവന്റെ നിയമങ്ങളെ വ്യക്തമാക്കി തന്നതും, വിശ്വാസികൾക്ക് ഐഹികവും പാരത്രികവുമായ ഐശ്വര്യങ്ങൾ കൈവന്നതും ഈ പ്രവാചകനിലൂടെയാകുന്നു.റസൂലുല്ലാഹ്(ﷺ)യെ സ്നേഹിക്കുകയോ,പിൻപറ്റുകയോ ചെയ്യാതെ ഒരാളും സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന പ്രശ്നമില്ല. ഒരു ഹദീസ് ശ്രദ്ധിക്കുക:

﴿ثلاثٌ من كُنَّ فيه وجد حلاوةَ الإيمان ؛ أن يكون اللهُ ورسولَه أحبَّ إليه مما سواهما ، وأن يُحبَّ المرء لا يُحبّه إلا لله ، وأن يكره أن يعود في الكفر بعد أن أنقذه الله منه ، كما يكره أن يقذف في النار﴾ (متفق عليه)

'മൂന്ന് കാര്യങ്ങൾ ആരിലെങ്കിലും ഉണ്ടായാൽ അവന് വിശ്വാസത്തിന്റെ മാധുര്യം കണ്ടെത്തുവാൻ സാധിക്കും, അല്ലാഹുവിനെയും, അവ

ന്റെ റസൂലിനെയും മറ്റെന്തിനേക്കാളും സ്നേഹിക്കുക, മനുഷ്യർ അല്ലാഹുവിന് വേണ്ടി ഇഷ്ടപ്പെടുക, അല്ലാഹു രക്ഷപ്പെടുത്തിയതിന് ശേഷം വീണ്ടും അവിശ്വാസത്തിലേക്ക് മടങ്ങുന്നത് നരകത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നത് എത്രമാത്രം വെറുക്കുന്നുവോ, അതുപോലെ വെറുക്കുക' (മുത്തഫഖുൻ അലൈഹി).

അല്ലാഹുവിനെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതിന്റെ തുടരെ വരുന്നതാണ് പ്രവാചകനെ ഇഷ്ടപ്പെടുകയെന്നത്,അത് അനിവാര്യവുമാണ്, പദവിയിൽ അല്ലാഹുവിനോടുള്ള ഇഷ്ടത്തിന് ശേഷം വരുന്നതാണ് പ്രവാചകനോടുള്ള ഇഷ്ടം. അല്ലാഹുവിന് ശേഷം മറ്റാരേയും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതിന് മുമ്പ് പ്രവാചകനെ ഇഷ്ടപ്പെടണമെന്നതിന് പ്രമാണങ്ങൾ തന്നെ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. ഒരു ഹദീസ് നോക്കുക:

قوله – صلى الله عليه وسلم – : ﴿لا يؤمنُ أحدكم حتى أكونَ أحبَّ إليه من ولده ووالده والناسِ أجمعين﴾ (متفق عليه)

പ്രവാചകൻ(ﷺ) പറയുകയുണ്ടായി: 'തന്റെ മാതാപിതാക്കളേക്കാളും, സന്താനങ്ങളേക്കാളും, മുഴുവൻ ജനങ്ങളേക്കാളും എന്നെ ഇഷ്ടപ്പെടാത്തത് വരെ നിങ്ങളിൽ ആരും തന്നെ വിശ്വാസികളാവുകയില്ല' (ബുഖാരി, മുസ്ലിം)

മാത്രമല്ല, സ്വന്തത്തേക്കാൾ പ്രവാചകനെ ഒരോരുത്തരും സ്നേഹിക്കണമെന്നതിനും നമുക്ക് തെളിവുകൾ കാണാവുന്നതാണ് .

﴿أن عمر بن الخطاب رضي الله عنه قال : يا رسول الله ، لأنتَ أحبُّ إليَّ من كل شيء إلا من نفسي ، فقال : والذي نفسي بيده حتى أكون أحب إليك من نفسك ، فقال له عمر : فإنك الآن أحب إليَّ من نفسي ، فقال : الآن يا عمر﴾ (البخاري)

ഉറുബ്നുൽ ഖത്വാബ്(ﷺ) ഒരിക്കൽ പ്രവാചകൻ(ﷺ)യോട് പറയുകയുണ്ടായി: 'പ്രവാചകരെ, എന്റെ ശരീരം കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നീട് ഞാൻ എല്ലാത്തിനേക്കാളും ഏറ്റവും കൂടുതൽ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത് അങ്ങയേയാണ്, അപ്പോൾ തിരുമേനി(ﷺ) പറഞ്ഞു: 'എന്റെ ആത്മാവ് ആരുടെ കയ്യിലാണോ, അവൻ തന്നെയാണ് സത്യം! നിന്റെ ശരീരത്തേക്കാൾ നീ എന്നെ ഇഷ്ടപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്. അപ്പോൾ ഉമർ പറഞ്ഞു: ഇപ്പോൾ എനിക്ക് എന്റെ ശരീരത്തേക്കാൾ എനിക്ക് ഏറ്റവും കൂടുതൽ ഇഷ്ടമുള്ളത് അ

ങ്ങടയേയാണ്, പ്രവാചകൻ പ്രതികരിച്ചു: ഉമർ, ഇപ്പോഴാണ്(പൂർണമായത്)' (ബുഖാരി)

ഇതിൽ നിന്ന് മനസിലാക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിനോടുള്ള ഇഷ്ടം കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നീട് ഏറ്റവും കൂടുതൽ ഇഷ്ടമുണ്ടാകേണ്ടത് പ്രവാചകനോടാകുന്നു. അല്ലാഹുവിനോടുള്ള ഇഷ്ടത്തിന് ശേഷം തന്നെ പ്രവാചകനോടുള്ള ഇഷ്ടവും വരുന്നതാണ്, അത് അനിവാര്യവുമാണ്. കാരണമത് അല്ലാഹുവിലുള്ള സ്നേഹമാകുന്നു. അല്ലാഹുവിനോടുള്ള ഇഷ്ടം വർദ്ധിക്കുന്നതിനനുസരിച്ച് പ്രവാചകനോടുള്ള ഇഷ്ടം വർദ്ധിക്കുകയും, കുറയുന്നതിനനുസരിച്ച് അത് കുറയുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. അല്ലാഹുവിനെ ആരാണോ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത് അവൻ പ്രവാചകനെ അല്ലാഹുവിന് വേണ്ടി ഇഷ്ടപ്പെടൽ നിർബ്ബന്ധവുമാകുന്നു.

നബി(ﷺ)യെ ഇഷ്ടപ്പെടുകയും, മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുകയെന്ന് പറഞ്ഞാൽ തിരുമേനിയെ പിൻതുടരലാണ്, പ്രവാചകന്റെ വാക്കുകളെ മറ്റുള്ളവരുടെ വാക്കുകളേക്കാൾ പ്രാധാന്യപൂർവ്വം പരിഗണിക്കുകയും, ജീവിതത്തിൽ പകർത്തുകയും, പ്രവാചകചര്യയെ മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുകയെന്നതാണ്.

ഇബ്നുൽ ഖയ്യിം(ﷺ) പറയുന്നു: (അല്ലാഹുവിനെ മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും, ഇഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതിന്റെ ഭാഗമായി മനുഷ്യരെ ഇഷ്ടപ്പെടുകയും, മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുകയെന്നത് അനുവദനീയമാണ്, റൂസുലുല്ലാഹ്(ﷺ)യെ മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും ഇഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നത് പോലെ, കാരണമത് അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവാചകൻമാരെ ഇഷ്ടപ്പെടുകയും, അദ്ദേഹത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുയും ചെയ്യുന്നതിന്റെ ഭാഗമാകുന്നു,അല്ലാഹുവിന്റെ ഇഷ്ടം സമ്പാദിക്കുവാനായി പ്രവാചകന്റെ സമുദായം തിരുമേനിയെ ഇഷ്ടപ്പെടുകയും, മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു,അത് അല്ലാഹുവിന്റെ ഇഷ്ടം ലഭിക്കുവാൻ നിർബ്ബന്ധമായും ഉണ്ടാവേണ്ട അല്ലാഹുവിനുള്ള ഇഷ്ടമാകുന്നു.

ഇത്കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്: അല്ലാഹു നബി(ﷺ)യിൽ ബഹുമാനവും, സ്നേഹവും നിക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്നു, അത്കൊണ്ടായിരുന്നു സ്വഹാബികളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ റസൂലുല്ലാഹ്(ﷺ)യേക്കാൾ ബഹുമാനവും, ഇഷ്ടവും, ആദരവും നിറഞ്ഞ മറ്റൊരു വ്യക്തിയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അംറുബ്നുൽ ആസ് ഇസ്ലാം സ്വീകരിച്ചതിന് ശേഷം പറയുന്നു: അദ്ദേഹത്തേക്കാൾ എനിക്ക് വെറുപ്പുണ്ടായിരുന്ന ഒരു വ്യക്തിയു

മുണ്ടായിരുന്നില്ല,ഞാൻ മുസ്ലിമായപ്പോൾ തിരുമേനിയേക്കാൾ ഇഷ്ടമുള്ള മറ്റൊരു വ്യക്തിയുമുണ്ടായിരുന്നില്ല, എനിക്ക് മുന്നിൽ റസൂലിനേക്കാൾ ബഹുമാനം നിറഞ്ഞ മറ്റൊരാളും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പറയുന്നു: നിങ്ങൾക്ക് അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ച് വിവരിച്ച് തരുവാൻ പറഞ്ഞാൽ അതിനെനിക്ക് സാധിക്കുകയില്ല, അദ്ദേഹത്തോടുള്ള ബഹുമാനം കാരണം തിരുമേനിയെ എന്റെ കണ്ണുകളിൽ രൂപപ്പെടുത്തുവാൻ സാധ്യമല്ല.

ഖുറൈശികളോട് ഉർവ്വത്ബ്നു മസ്ഊദ് പറയുകയുണ്ടായി: എന്റെ സമൂഹമേ, അല്ലാഹു തന്നെയാണ, സത്യം! ഞാൻ കിസ്റാ, ഖൈസർ ചക്രവർത്തിമാരെ സന്ദർശിച്ചിട്ടുണ്ട്, മുഹമ്മദിന്റെ അനുയായികൾ മുഹമ്മദ്(ﷺ)യെ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നത് പോലെ ഒരു രാജാവിനെയും അവരുടെ അനുയായികൾ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നതായി എനിക്ക് കാണുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല, അദ്ദേഹത്തോടുള്ള ബഹുമാനാദരവ് കാരണം അദ്ദേഹത്തിലേക്ക് ഒന്ന് സൂക്ഷിച്ച്നോക്കുക പോലും ചെയ്യുന്നില്ല,ആർക്കെങ്കിലും മൂക്ക് ചീറ്റേണ്ടിവന്നാൽ അദ്ദേഹം കാണാത്ത രൂപത്തിൽ അതിനെ ഒളിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു ചെയ്തിരുന്നത്, അദ്ദേഹം വുദു ചെയ്തിരുന്ന വെള്ളം അവർ ശേഖരിച്ചിരുന്നു) **121(-12** جلاء الأفهام ص:) ഇബ്നുൽ ഖയ്യിമിന്റെ വാക്കുകൾ ഇവിടെ അവസാനിക്കുന്നു.

- പ്രവാചകൻ(ﷺ)യെ പുകഴ്ത്തുന്നതിൽ പരിധി ലംഘിക്കുകയോ,അതിര് കടക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത് വിലക്കിയിരിക്കുന്നു.

الغلوഎന്ന് പറഞ്ഞാൽ പരിധി ലംഘിക്കുകയെന്നാണ്, غَلا غُلُوًّا എന്ന് പറഞ്ഞാൽ ഒരാളുടെ അവകാശപ്പെട്ട സ്ഥാനത്തിൽ അതിര് കടക്കലാകുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

﴿لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ﴾ **(النساء:171)**

'നിങ്ങൾ മതകാര്യത്തിൽ അതിരു കവിയരുത്'. (നിസാഅ്: 171).

അതായത് നിങ്ങൾ പരിധി ലംഘിക്കരുത് എന്നാണ്.

والإطراءُ എന്ന് പറഞ്ഞാൽ പുകഴ്തുന്നതിൽ അതിര് കടക്കലാകുന്നു, അതിൽ കളവ് കൂട്ടിച്ചേർക്കലാണ്, നബി(ﷺ)യുടെ കാര്യത്തിൽ غلو(അതിര് കടക്കുക) എന്ന് പറഞ്ഞാൽ തിരുമേനിയെ അടിമത്വത്തിന്റെയും, രിസാലത്തിന്റെയും പദവിയിൽ നിന്ന് ഉയർത്തി അദ്ദേഹത്തോട് പ്രാർത്ഥിക്കുക, അല്ലാഹുവിനെ കൂടാതെ അദ്ദേഹത്തോട് ഇസ്തിഗാഥ നട

ത്തുക, തിരുമേനിയെക്കൊണ്ട് സത്യം ചെയ്യുക പോലെയുള്ള الإلهية (ആരാധ്യതയുടെ) എന്തെങ്കിലും കാര്യം നൽകലാകുന്നു.

നബി(ﷺ)യുടെ കാര്യത്തിൽ الإطراء (പുകഴ്ത്തുന്നതിൽ അതിര് കവിയുക)യെന്ന് പറഞ്ഞാൽ തിരുമേനിയെ പുകഴ്ത്തുന്നതിൽ അതിര് കവിയുകയെന്നതാണ്. അത് പ്രവാചകൻ വിരോധിച്ചതാണ്. നബി(ﷺ) പറയുന്നു:

﴿لا تُطروني كما أطرتِ النَّصارى ابنَ مريم ، إنما أنا عبد ، فقولوا : عبدُ الله ورسولُه﴾ (متفق عليه)

'ക്രൈസ്തവർ മറ്യമിന്റെ പുത്രനെ പുകഴ്ത്തിയത് പോലെ നിങ്ങൾ എന്നെ പുകഴ്ത്തരുത്, തീർച്ചയായും ഞാൻ അടിമയാണ്, നിങ്ങൾ പറയുക: അല്ലാഹുവിന്റെ അടിമയും, അവന്റെ റസൂലും' (മുത്തഫഖുൻ അലൈഹി) അതായത് നിങ്ങൾ അയാഥാർത്ഥ്യം കൊണ്ട് എന്നെ പുകഴ്ത്തരുത്,എന്നെ പുകഴ്ത്തുന്നതിന്റെ പരിധി നിങ്ങൾ ലംഘിക്കരുത്, ഈസാ(ﷺ)യുടെ കാര്യത്തിൽ ക്രൈസ്തവർ അതിര് കടന്നത്പോലെ നിങ്ങൾ ആവരുത്, ക്രൈസ്തവർ ഈസാ നബിക്ക് ആരാധ്യത നൽകുകയാണ് ചെയ്തത്, എന്റെ റബ്ബ് എന്നെ വിശേഷിപ്പിച്ചത് പോലെ മാത്രമെ നിങ്ങൾ എന്നെ വിശേഷിപ്പിക്കുവാൻ പാടുള്ളൂ. അല്ലാഹുവിന്റെ അടിമയും,അവന്റെ റസൂലുമെന്ന് നിങ്ങൾ പറയുക. സ്വഹാബികളിൽ ചിലർ പ്രവാചകനെ നീ ഞങ്ങളുടെ سيّدُنا (ഞങ്ങളുടെ നേതാവാണ്) എന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ പറയുകയുണ്ടായി:

﴿أنت سيّدُنا ، فقال : (السَّيِّدُ الله تبارك وتعالى) ، ولما قالوا : أفضلنا وأعظمنا طَولًا ، فقال : (قولوا بقولكم ، أو بعض قولكم ، ولا يستجرينكم الشيطان﴾ (رواه أبوداود بسند جيد)

(താങ്കൾ ഞങ്ങളുടെ നേതാവാണ്, അപ്പോൾ തിരുമേനി പറയുകയുണ്ടായി: 'സയ്യിദ് ഉന്നതനായ അല്ലാഹുവാകുന്നു.' അവർ ഞങ്ങളിൽ ഉത്തമൻ, ഞങ്ങളിൽ സ്ഥാനം കൊണ്ട് ഉന്നതൻ എന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ തിരുമേനി പറയുകയുണ്ടായി: 'നിങ്ങൾ പറഞ്ഞത് പറയുക, അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളിൽ ചിലർ പറഞ്ഞത് പറയുക, പിശാച് നിങ്ങളെ സഹായികളും, കൂട്ടുകാരുമായി സ്വീകരിക്കാതിരിക്കട്ടെ) (അബൂദാവൂദ്)

പ്രവാചകനോട് ചിലർ പറയുകയുണ്ടായി: അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുദൂതരെ, ഞങ്ങളിൽ ഉത്തമരേ, ഉത്തമന്റെ പുത്രനെ, ഞങ്ങളുടെ നേതാവെ, ഞങ്ങളുടെ നേതാവിന്റെ പുത്രനേ, അപ്പോൾ നബി(ﷺ) പറഞ്ഞു:

﴿يا أيها الناس ، قولوا بقولكم ، ولا يستهوينكم الشيطان ، أنا محمد عبدُ الله ورسولُه ، ما أحبُّ أن ترفعوني فوقَ منزلتي التي أنزلني الله عزّ وجلّ ﴾ (رواه أحمد والنسائي)

(ഓ, ജനങ്ങളെ, നിങ്ങളുടെ സാധാരണ അഭിസംബോധന നിങ്ങൾ പറയുക, പിശാച് നിങ്ങളെ വഴിതെറ്റിക്കാതിരിക്കട്ടെ, ഞാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ അടിമയും, റസൂലുമായ മുഹമ്മദാകുന്നു, ഉന്നതനും പ്രതാപവാനുമായ അല്ലാഹു എനിക്ക് നൽകിയ സ്ഥാനത്തേക്കാൾ നിങ്ങളെന്നെ ഉയർത്തുന്നത് ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല) (അഹ്മദ്, നസാഇ)

നബി(ﷺ) أنت سيدنا (നീ ഞങ്ങളുടെ നേതാവാണ്) أنت خيرُنا (നീ ഞങ്ങളിൽ ഉത്തമരാണ്) أنت أفضلُنا (നീ ഞങ്ങളിൽ ശ്രേഷ്ഠരാണ്) എന്നീ പദങ്ങൾ കൊണ്ട് അഭിസംബോധന ചെയ്ത്കൊണ്ട് വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത് വെറുത്തിരുന്നു. നിരുപാധികം തിരുമേനി സൃഷ്ടികളിൽ ഉത്തമരും, ശ്രേഷ്ഠരുമാണ്, എന്നിട്ട്കൂടി നബി(ﷺ) അത് വെറുത്തിരുന്നു എന്ന് മാത്രമല്ല, അതിനെ വിലക്കുകയും ചെയ്തു. തനിക്ക് അല്ലാഹു നൽകിയ സ്ഥാനത്തേക്കാൾ ഉയർത്താതിരിക്കുവാനും, തൗഹീദിന്റെ സംരക്ഷണത്തിനുമായിരുന്നു അങ്ങിനെ ചെയ്തത്. വിശ്വാസത്തിന് യാതൊരു അപകടവും വരാത്തതും, അതിര് കടക്കലും, പരിധി ലംഘിക്കലുമില്ലാത്ത, എന്നാൽ അടിമകളിൽ ഏറ്റവും ഉന്നതവുമായ രണ്ട് വിശേഷണങ്ങൾ കൊണ്ട് നിങ്ങൾ എന്നെ വിശേഷിപ്പിക്കുകയെന്ന് അവരെ തിരുമേനി ഉണർത്തുകയും ചെയ്തു. ആ രണ്ട് വിശേഷണങ്ങൾ: عبد الله ورسوله (അല്ലാഹുവിന്റെ അടിമയും, റസൂലും) എന്നതാണ്. അല്ലാഹു തൃപ്തിപ്പെട്ട് നൽകിയ പദവിയേക്കാൾ റസൂലുല്ലാഹ്(ﷺ)യെ പുകഴ്ത്തുന്നത് തിരുമേനിക്ക് ഇഷ്ടമില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ യാഥാർത്ഥ്യം പലരും വിസ്മരിക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തോട് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തെക്കൊണ്ട് ഇസ്തിഗാഥ നടത്തുകയും, തിരുമേനിയെ പിടിച്ച് സത്യം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുകയാണ്.അല്ലാഹുവിനോടല്ലാതെ മറ്റാരോടും ചോദിക്കാത്ത കാര്യം തിരുമേനിയോട് അവർ ആവശ്യപ്പെടുന്നു, അതാണ് മൗലൂദുകളിലും, ചില പദ്യങ്ങളിലും, പാട്ടുകളിലുമുള്ളത്.അല്ലാഹുവിന്റെയും, പ്രവാചകന്റെയും അവകാശങ്ങൾ എന്തെല്ലാമാണെന്ന് വ്യക്തമായി വേർതിരിച്ച് മനസിലാക്കുവാൻ അവർക്ക് സാധിച്ചിട്ടില്ല.

ഇബ്നുൽ ഖയ്യിം തന്റെ നൂനിയ്യ: എന്ന കവിതാ സമാഹാരത്തിൽ പറയുന്നു:

للـــه حـــق لا يكـــون لغـيره   ولعبـــــده حـــق همــــا حقـــان

لا تجعلـــوا الحقين حقًّا واحــــــدًا   مــــن غـــير تميـــيز ولا فرقـان

‘അല്ലാഹുവിന് ചില അവകാശങ്ങളുണ്ട്, അത് മറ്റാർക്കുമില്ല,
അവന്റെ അടിമക്കും അവകാശങ്ങളുണ്ട്, അത്
രണ്ടും രണ്ട് അവകാ ശങ്ങളാണ്,
രണ്ട് അവകാശങ്ങളെയും ഒരു അവകാശമാക്കി മാറ്റരുത്,
സത്യാസത്യ വിവേചനവും, വ്യക്തമായി വേർതിരിക്കുകയും
ചെയ്യാതെ.’

3- പ്രവാചകൻ(ﷺ)യുടെ സ്ഥാനങ്ങൾ:

അല്ലാഹു പ്രവാചകൻ(ﷺ)യെ പുകഴ്ത്തുകയും, ആദരിക്കുകയും ചെയ്ത രൂപത്തിൽ റസൂലുല്ലാഹ്(ﷺ)യെ ആദരിക്കുകയും പുകഴ്ത്തുകയും ചെയ്യുന്നതിനും, അത് വിശദീകരിക്കുന്നതിനും യാതൊരു പ്രശ്നവുമില്ല, അല്ലാഹു തിരുമേനിക്ക് സ്ഥാനങ്ങളും പദവികളും നൽകിയിരിക്കുന്നു, അത് عبده ورسوله (അല്ലാഹുവിന്റെ അടിമയും, റസൂലും)എന്നതാണത്.സൃഷ്ടികളിൽ ഏറ്റവും ഉത്തമരാണ്, നബിമാരിൽ അവസാനത്തെയാളാണ്, അദ്ദേഹത്തിന് ശേഷം മറ്റൊരു നബി വരാനില്ല, അല്ലാഹു തിരുമേനിയുടെ ഹൃദയത്തെ വിശാലമാക്കുകയും,സ്മരണയെ ഉയർത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു, ആരാണോ തിരുമേനിയുടെ കൽപനകളെ ധിക്കരിക്കുകയും, അവഗണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് അവരെ നിന്ദിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. സ്തുത്യർഹമായ പദവിയുടെ ഉടമയാണ് റസൂലുല്ലാഹ്(ﷺ). അല്ലാഹു പറയുന്നു:

﴿عَسَى أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا﴾ (الإسراء:79)

‘നിന്റെ രക്ഷിതാവ് നിന്നെ സ്തുത്യർഹമായ ഒരു സ്ഥാനത്ത് നിയോഗിച്ചേക്കാം’ (ഇസ്റാഅ്: 79).

അതായത്, അവസാന നാളിൽ ജനങ്ങൾക്ക്വേണ്ടി ശുപാർശ പറയുവാൻ നിൽക്കുന്ന സ്ഥാനമാകുന്നു അത്. മറ്റൊരു പ്രവാചകനും ലഭിക്കാതെ റസൂലുല്ലാഹ്(ﷺ)ക്ക് പ്രത്യേകമായുള്ള സ്ഥാനമാണ് അത് .

സൃഷ്ടികളിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുന്നതും, തഖ്വയുള്ളതും തിരുമേനി(ﷺ)ക്കാകുന്നു. പ്രവാചകൻ(ﷺ)യുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ ശബ്ദം ഉയർത്തി സംസാരിക്കുന്നത് പോലും വിലക്കിയി

രിക്കുന്നു, പ്രവാചക സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ ശബ്ദം താഴ്ത്തി സംസാരിക്കുന്നവരെ അല്ലാഹു പുകഴ്ത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

﴿يَاأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَنْ تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَى لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾

(الحجرات:2-5)

'സത്യവിശ്വാസികളേ, നിങ്ങളുടെ ശബ്ദങ്ങൾ പ്രവാചകന്റെ ശബ്ദത്തിന് മീതെ ഉയർത്തരുത്. അദ്ദേഹത്തോട് സംസാരിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾ അന്യോന്യം ഒച്ചയിടുന്നത് പോലെ ഒച്ചയിടുകയും ചെയ്യരുത്. നിങ്ങളറിയാതെ തന്നെ നിങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങൾ നിഷ്ഫലമായി പോകാതിരിക്കാൻ വേണ്ടി.തീർച്ചയായും തങ്ങളുടെ ശബ്ദങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലിന്റെ അടുത്ത് താഴ്ത്തുന്നവരാരോ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളാകുന്നു അല്ലാഹു ധർമ്മനിഷ്ഠയ്ക്കായി പരീക്ഷിച്ചെടുത്തിട്ടുള്ളത്. അവർക്കാകുന്നു പാപമോചനവും മഹത്തായ പ്രതിഫലവുമുള്ളത്. (നീ താമസിക്കുന്ന) അറകൾക്കു പുറത്തു നിന്ന് നിന്നെ വിളിക്കുന്നവ രാരോ അവരിൽ അധികപേരും ചിന്തിച്ചു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. നീ അ വരുടെ അടുത്തേക്കു പുറപ്പെട്ട് ചെല്ലുന്നത് വരെ അവർ ക്ഷമിച്ചിരു ന്നെങ്കിൽ അതായിരുന്നു അവർക്ക് കൂടുതൽ നല്ലത്. അല്ലാഹു ഏറെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.' (ഹുജുറാത്ത്: 1-5)

ഇബ്നുകഥീർ(ﷺ) പറയുന്നു: (ഈ ആയത്തിലൂടെ വിശ്വാസികൾ പ്രവാചകൻ(ﷺ)യെ എങ്ങിനെയാണ് ആദരിക്കേണ്ടതും, ബഹുമാനിക്കേണ്ടതും, മഹത്വപ്പെടുത്തേണ്ടതും, പുകഴ്ത്തേണ്ടതും എന്ന മര്യാദ പഠിപ്പിക്കുകയാകുന്നു. പ്രവാചകൻ(ﷺ)യുടെ ശബ്ദത്തേക്കാൾ ശബ്ദം ഉയർത്താതിരിക്കുകയും ചെയ്യുകയെന്നും പഠിപ്പിക്കുന്നു...)

മുഴുവൻ ജനങ്ങളെയും പേർകൊണ്ട് വിളിക്കുന്ന രൂപത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ പേർകൊണ്ട് അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്നത് അല്ലാഹു വിലക്കിയിരിക്കുന്നു. ഓ, മുഹമ്മദ് എന്ന് വിളിക്കുവാൻ പാടില്ല, മറിച്ച് രിസാലത്ത് കൊണ്ടോ, നുബുയ്യത്ത് കൊണ്ടോ അഭിസംബോധന ചെ

യ്യുക يا رسول الله ، يـا نـبي الله (അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലെ, അല്ലാഹുവിന്റെ ന ബിയെ)എന്നിങ്ങനെ അഭിസംബോധന ചെയ്യുക. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

﴿لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُم بَعْضًا﴾ النور:63)

'നിങ്ങൾക്കിടയിൽ റസൂലിന്റെ വിളിയെ നിങ്ങളിൽ ചിലർ ചിലരെ വി ളിക്കുന്നത് പോലെ നിങ്ങൾ ആക്കിത്തീർക്കരുത്.' (നൂർ: 63)

അല്ലാഹുപോലും അങ്ങിനെ പ്രവാചകനെ അഭിസംബോധന ചെ യ്യുന്നതായി കാണാം: (يا أيها النبي ، يا أيها الرسول) (ഓ നബിയെ, ഓ റസൂലെ). അല്ലാഹുവും, അവന്റെ മലക്കുകളും തിരുമേനിയുടെ പേരിൽ സ്വലാ ത്ത് ചൊല്ലുന്നു,അടിമകളോട് പ്രവാചകന് സ്വലാത്തും,സലാമും ചൊ ല്ലുവാൻ അല്ലാഹു കൽപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ (الأحزاب:56)

'തീർച്ചയായും അല്ലാഹുവും അവന്റെ മലക്കുകളും നബിയോട് കാരുണ്യം കാണിക്കുന്നു. സത്യവിശ്വാസികളേ, നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തി ന്റെ മേൽ (അല്ലാഹുവിന്റെ) കാരുണ്യവും ശാന്തിയുമുണ്ടാകാൻ പ്രാ ർത്ഥിക്കുക' (അഹ്സാബ്: 56).

എന്നാൽ നാം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ട ഒരു കാര്യമാണ് പ്രവാചകനെ പുകഴ്ത്തുവാനോ, ആദരിക്കുവാനേ പ്രത്യേക സ്ഥലമോ, സമയമോ, രൂപമോ ഖുർആനിന്റെയും, തിരുസുന്നത്തിന്റേയും തെളിവിന്റെ അടി സ്ഥാനത്തിലല്ലാതെ സ്വീകരിക്കുവാൻ പാടില്ല. ചിലയാളുകൾ പ്രവാച കൻ ജനിച്ചുവെന്ന് പറയപ്പെടുന്ന ദിവസം പ്രത്യേകമാക്കി പ്രവാചക ന്റെ മദ്ഹുകളും, മറ്റും പാടി പറയുകയും ചെയ്യുന്നത് ചീത്ത പ്രവർ ത്തനവും, ബിദ്അത്തുമാകുന്നു.

പ്രവാചകൻ(ﷺ)യെ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നതിന്റെ ഭാഗമാണ് തിരുമേനി യുടെ സുന്നത്തിനെ(ചര്യയെ) മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നതും, സുന്നത്ത്കൊ ണ്ട് പ്രവർത്തിക്കൽ നിർബ്ബന്ധമാണെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നതും. മഹത്വ പ്പെടുത്തലിലും, പ്രവർത്തിക്കുന്നതിലും ഖുർആനിന് തൊട്ട് താഴെ വ രുന്നതാണ് പ്രവാചക സുന്നത്ത്. കാരണം സുന്നത്ത് അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള വഹ്‌യാകുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

﴿وَمَا يَنطِقُ عَنِ الْهَوَى إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَى﴾ (النجم:3-4)

‘അദ്ദേഹം തന്നിഷ്ടപ്രകാരം സംസാരിക്കുന്നുമില്ല. അത് അദ്ദേഹത്തിന് ദിവ്യസന്ദേശമായി നൽകപ്പെടുന്ന ഒരു ഉൽബോധനം മാത്രമാകുന്നു.’ (നജ്മ്: 3,4)

പ്രവാചക സുന്നത്തിൽ സംശയമുണ്ടാക്കുന്നതും, അതിന്റെ പ്രത്യേകത കുറച്ച് കാണിക്കുവാനും പാടില്ലാത്തതാണ്,അതുപോലെ വിജ്ഞാനവും, ഹിഫ്ളുമില്ലാതെ ഹദീസുകളെ സ്വന്തം നിലക്ക് ളഹീഫാക്കുന്നതും, സ്വഹീഹാക്കുന്നതും അനുവദനീയമല്ല. ഈ ആധുനിക കാലത്ത് ചില ജാഹിലീങ്ങൾ പ്രവാചക സുന്നത്തിനെ അവമതിക്കുകയും, യുക്തിക്ക് നിരക്കാത്തതാണെന്ന് ന്യായം പറഞ്ഞ് കൊണ്ട് സ്വഹീഹായ ഹദീസുകളെ ദുർബ്ബലമാണെന്ന് പറയുകയും, ദുർബ്ബല ഹദീസുകളെ സ്വഹീഹാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ചില ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിച്ച്കൊണ്ട് ഹദീസ് റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുന്ന റാവിമാരെ ന്യൂനതയുള്ളവരാണെന്ന് സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഇത് അപകടം നിറഞ്ഞതും, സമുദായത്തിന് വിനാശമുണ്ടാക്കുന്നതുമാണ്. അത്കൊണ്ട് അങ്ങിനെയുള്ളവർ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും, ഹദീഥ് നിധാന ശാസ്ത്ര നിയമങ്ങൾ പഠിക്കുകയും, അതിന്റെ പരിധിക്കുള്ളിൽ നിൽക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്.

പ്രവാചകൻ(ﷺ)യെ അനുസരിക്കലും, പിൻതുടരലും

പ്രവാചകൻ(ﷺ)യുടെ കൽപനകൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിലും, വിരോധങ്ങളിൽ നിന്ന് വിട്ട് നിൽക്കലും അനിവാര്യമാണ്, മുഹമ്മദ്(ﷺ) തീർച്ചയായും അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലാണെന്ന് ഞാൻ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നുവെന്ന സാക്ഷ്യ വചനത്തിന്റെ താൽപര്യം കൂടിയാണ് ഇത്. ഒരുപാട് ആയത്തുകളിലായി പ്രവാചകനെ നിങ്ങൾ അനുസരിക്കണമെന്ന് അല്ലാഹു നമ്മോട് കൽപിക്കുന്നു. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിക്കണമെന്ന് പറഞ്ഞതിന് തൊട്ട് പിന്നാലെ തന്നെ പ്രവാചകനെ അനുസരിക്കണമെന്ന് കൽപിക്കുന്നു.അല്ലാഹു പറയുന്നു:

﴿يَاأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ (النساء:59)

‘സത്യവിശ്വാസികളേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവെ അനുസരിക്കുക. (അല്ലാഹുവിന്റെ) ദൂതനെയും അനുസരിക്കുക’. (നിസാഅ്: 59).

ഇതുപോലെ ഒട്ടനവധി ആയത്തുകൾ ഉണ്ട്. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ പ്രവാചകനെ അനുസരിക്കണമെന്ന് മാത്രം പറഞ്ഞതായും കാണാം. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

﴿مَنْ يُطِعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللهَ﴾ (النساء:80)
'(അല്ലാഹുവിന്റെ) ദൂതനെ ആര്‍ അനുസരിക്കുന്നുവോ തീര്‍ച്ചയായും അവന്‍ അല്ലാഹുവെ അനുസരിച്ചു.' (നിസാഅ്: 80).

﴿وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ (النور:56)
'നിങ്ങള്‍ റസൂലിനെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിന്‍. നിങ്ങള്‍ക്ക് കാരുണ്യം ലഭിച്ചേക്കാം.' (നൂര്‍: 56)

മറ്റു സന്ദര്‍ഭങ്ങളില്‍ പ്രവാചകനെ ധിക്കരിക്കുന്നവര്‍ക്ക് താക്കീത് നല്‍കുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (النور:63)
'ആകയാല്‍ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കല്‍പനയ്ക്ക് എതിര്‍ പ്രവര്‍ത്തിക്കുന്നവര്‍ തങ്ങള്‍ക്ക് വല്ല ആപത്തും വന്നുഭവിക്കുകയോ, വേദനയേറിയ ശിക്ഷ ബാധിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത് സൂക്ഷിച്ചു കൊള്ളട്ടെ' (നൂര്‍: 63)

അതായത് അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളില്‍ അവിശ്വാസം, നിഫാഖ്, ബിദ്അത്ത് തുടങ്ങി ഫിത്നകള്‍ ബാധിക്കുമെന്നും, അതുപോലെ ഐഹിക ജീവിതത്തില്‍ പെട്ടെന്ന് തന്നെ വരുന്ന കഠിന ശിക്ഷകള്‍ അവര്‍ക്ക് ലഭിക്കുമെന്നും ആയത്തില്‍ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

പ്രവാചകന്‍(ﷺ)യെ അനുസരിക്കുന്നതും, പിന്‍തുടരുന്നതും അടിമകളുടെ പാപങ്ങള്‍ പൊറുക്കപ്പെടാനും,അല്ലാഹുവിന്റെ ഇഷ്ടം ലഭിക്കുവാനുമുള്ള കാരണമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾ (آل عمران:31)
'(നബിയേ,) പറയുക: നിങ്ങള്‍ അല്ലാഹുവെ സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടെങ്കില്‍ എന്നെ നിങ്ങള്‍ പിന്തുടരുക. എങ്കില്‍ അല്ലാഹു നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുകയും നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങള്‍ പൊറുത്തുതരികയും ചെയ്യുന്നതാണ്. '(ആലു ഇംറാന്‍: 31)

പ്രവാചകന്‍(ﷺ)യെ പിന്‍തുടരുന്നത് സന്‍മാര്‍ഗവും, തിരുമേനിയെ ധിക്കരിക്കുന്നത് വഴികേടുമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

﴿وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا﴾ (النور:54)
'നിങ്ങള്‍ അദ്ദേഹത്തെ അനുസരിക്കുകയാണെങ്കില്‍ നിങ്ങള്‍ക്ക് സന്‍മാര്‍ഗം പ്രാപിക്കാം' (നൂര്‍: 54)

അല്ലാഹു പറയുന്നു:

﴿فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾

'ഇനി നിനക്ക് അവർ ഉത്തരം നൽകിയില്ലെങ്കിൽ തങ്ങളുടെ തന്നിഷ്ടങ്ങളെ മാത്രമാണ് അവർ പിന്തുടരുന്നത് എന്ന് നീ അറിഞ്ഞേക്കുക. അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള യാതൊരു മാർഗദർശനവും കൂടാതെ തന്നിഷ്ടത്തെ പിന്തുടർന്നവനെക്കാൾ വഴിപിഴച്ചവൻ ആരുണ്ട്? അല്ലാഹു അക്രമികളായ ജനങ്ങളെ നേർവഴിയിലാക്കുകയില്ല; തീർച്ച' (ഖസ്വസ്വ്: 50).

പ്രവാചകൻ(ﷺ)യിൽ നിങ്ങൾക്ക് ഉത്തമമായ മാതൃകയുണ്ട് എന്ന് അല്ലാഹു പറയുന്നു :

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾ (الأحزاب:21)

'തീർച്ചയായും നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതനിൽ ഉത്തമമായ മാതൃകയുണ്ട്.അതായത് അല്ലാഹുവെയും അന്ത്യദിനത്തെയും പ്രതീക്ഷിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയും, അല്ലാഹുവെ ധാരാളമായി ഓർമിക്കുകയും ചെയ്തു വരുന്നവർക്ക്'. (അഹ്സാബ്: 21).

ഇബ്നുകഥീർ(رحمه الله) പറയുന്നു: (പ്രവാചകൻ(ﷺ)യെ വാക്കുകളിലും, പ്രവർത്തികളിലും, അവസ്ഥകളിലും പിൻതുടരുകയെന്നതിന്റെ വലിയ ഒരു അടിത്തറയാണ് ഈ ആയത്ത്. ഇത്കൊണ്ടാണ് അഹ്സാബ് യുദ്ധവേളയിൽ പ്രവാചകൻ(ﷺ)യുടെ ക്ഷമയും, ക്ഷമ കൈകൊള്ളുവാനുള്ള ആഹ്വാനവും,തിരുമേനിയുടെ ത്യാഗപരിശ്രമവും, സ്ഥൈര്യവും, തന്റെ രക്ഷിതാവിൽ നിന്നുള്ള വിജയ പ്രതീക്ഷയും അനുകരിക്കുകയും,ജീവിതത്തിൽ പിൻതുടരുകയും ചെയ്യുവാൻ വേണ്ടി അല്ലാഹു ജനങ്ങളോട് കൽപിക്കുന്നത്. അവസാന നാൾ വരെ പ്രവാചകരിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ശാന്തിയും സമാധാനവും എല്ലായ്പോഴും ഉണ്ടാകുമാറാവട്ടെ)

പ്രവാചകൻ(ﷺ)യെ അനുസരിക്കലും, പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യണമെന്ന് ഖുർആനിൽ ഏകദേശം നാൽപതോളം സ്ഥലങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യന് ഭക്ഷണപാനീയത്തേക്കാൾ ആവശ്യം പ്രവാചകൻ(ﷺ) എന്താണ് കൊണ്ട് വന്നതെന്നും, എങ്ങിനെയാണ് പിൻതുടരേണ്ടതെന്നും മനസിലാക്കലാകുന്നു. ഭക്ഷണ പാനീയം നഷ്ടപ്പെട്ടാൽ ഒരുപ

ക്ഷേ, അത് കരസ്ഥമാക്കുവാൻ സാധിച്ചേക്കാം, അല്ലെങ്കിൽ ഐഹിക ലോകത്ത് മരണം സംഭവിക്കുകയോ ചെയ്തേക്കാം.എന്നാൽ പ്രവാചകൻ(ﷺ)യെ അനുസരിക്കുന്നതും,പിൻപറ്റുന്നതും നഷ്ടപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ നിത്യമായ ശിക്ഷയും, ദൗർഭാഗ്യവുമായിരിക്കും ലഭിക്കുക. ആരാധനകൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിൽ പ്രവാചകൻ(ﷺ)യെ പരിപൂർണമായി അനുദാവനം ചെയ്യണം. തിരുമേനി(ﷺ) ഏത് രൂപത്തിലാണോ നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നത് അതേരൂപത്തിൽ തന്നെ അത് നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾ (الأحزاب:21)

'തീർച്ചയായും നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതനിൽ ഉത്തമമായ മാതൃകയുണ്ട്.'. (അഹ്സാബ്: 21).

നബി(ﷺ) പറയുകയുണ്ടായി:

وقال النبي – صلى الله عليه وسلم – : ﴿صلوا كما رأيتموني أصلي﴾ (بخاري)

'ഞാൻ എങ്ങിനെയാണോ നമസ്കരിക്കുന്നതായി നിങ്ങൾ കണ്ടത്, അതുപോലെ നിങ്ങൾ നമസ്കരിക്കുക' (ബുഖാരി)

وقال : ﴿خذوا عني مناسككم﴾ (مسلم)

'നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ഹജ്ജിന്റെ കർമ്മങ്ങൾ എന്നിൽ നിന്ന് സ്വീകരിക്കുക' (മുസ്ലിം)

وقال : ﴿من عمل عملًا ليس عليه أمرنا فهو رد﴾ (مسلم)

'നമ്മുടെ കൽപനയില്ലാത്ത പ്രവർത്തനം ആരെങ്കിലും പ്രവർത്തിച്ചാൽ അത് തള്ളപ്പെടേണ്ടതാണ്' (മുസ്ലിം)

وقال : ﴿من رغب عن سنتي فليس مني﴾ (متفق عليه)

'ആരെങ്കിലും എന്റെ സുന്നത്തിനെ അവഗണിച്ചാൽ അവൻ എന്നിൽ പെട്ടവനല്ല' (ബുഖാരി, മുസ്ലിം) പ്രവാചകൻ(ﷺ)യെ പിൻതുടരൽ നിർബ്ബന്ധമാണെന്ന കൽപനയും, തിരുമേനിയെ ധിക്കരിക്കൽ നിഷിദ്ധമാണെന്നും വ്യക്തമാക്കുന്ന ഇതുപോലെയുള്ള വേറെയും തെളിവുകൾ നമുക്ക് കാണാവുന്നതാണ്.

റസൂൽ(ﷺ)യുടെ പേരിൽ സ്വലാത്തും, സലാമും ചൊല്ലുക

പ്രവാചകൻ(ﷺ)യുടെ പേരിൽ സ്വലാത്തും സലാമും ചൊല്ലുവാനായി അല്ലാഹു മുസ്ലിം സമൂഹത്തിന് ബാധ്യതയാക്കിയിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ (الأحزاب:56)

'തീർച്ചയായും അല്ലാഹുവും അവന്റെ മലക്കുകളും നബിയോട് കാരുണ്യം കാണിക്കുന്നു. സത്യവിശ്വാസികളേ,നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽ (അല്ലാഹുവിന്റെ) കാരുണ്യവും ശാന്തിയുമുണ്ടാകാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുക' (അഹ്സാബ്: 56).

അല്ലാഹു സ്വലാത്ത് ചൊല്ലുന്നുവെന്നത്കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് മലക്കുകളുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ അല്ലാഹു പ്രവാചകനെ പുകഴ്തുന്നുവെന്നാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്ന് റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ മലക്കുകളുടെ സ്വലാത്ത് കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് അവർ തിരുമേനിക്ക് വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയാണ്. എന്നാൽ മനുഷ്യരുടെ സ്വലാത്ത് തിരുമേനിക്ക് വേണ്ടി ഇസ്തിഗ്ഫാർ നടത്തലാകുന്നു. (ذكره البخاري عن أبي يعلى) അല്ലാഹു ഈ ആയത്തിൽ തന്റെ നബിയുടെ സ്ഥാനം മലഉൽ അഅ്ലയിലാണെന്ന് വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ സമീപസ്തരായ മലക്കുകളുടെ സാന്നിദ്ധ്യൽ അവൻ പ്രവാചകനെ പുകഴ്തുകയും, മലക്കുകൾ പ്രവാചകന് വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, തുടർന്ന് താഴെയുള്ള ലോകത്തുള്ളവരോട് പ്രവാചകന് സലാമും സ്വലാത്തും ചൊല്ലുവാൻ കൽപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങിനെ താഴെയും മുകളിലുമുള്ള ലോകത്തിലെ മുഴുവനാളുകളുടെയും പുകഴ്തൽ തിരുമേനി(ﷺ)യിൽ ഒരുമിച്ച് കൂടുന്നു.

وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا അതായത് തിരുമേനിയ ഇസ്ലാമിന്റെ അഭിവാദ്യം കൊണ്ട് അഭിവാദ്യം ചെയ്യുകയെന്നതാണ്. ആരെങ്കിലും സ്വലാത്ത് ചൊല്ലിയാൽ അതിൽ സ്വലാത്തും സലാമും ഒരുമിച്ച് കൂടുന്നു. ഒന്നിൽ മാത്രം പരിമിതപ്പെടുത്തരുത് (صلى الله عليه) എന്ന് മാത്രം പറയരുത്, അതുപോലെ (عليه السلام)എന്ന് മാത്രം പറയരുത്, മറിച്ച് രണ്ടും കൂട്ടി പറയുവാനാണ് അല്ലാഹു കൽപിച്ചിട്ടുള്ളത്.

റസൂലുല്ലാഹ്(ﷺ)യുടെ പേരിൽ വ്യത്യസ്ഥ സന്ദർഭങ്ങളിൽ സ്വലാത്ത് ചൊല്ലുവാൻ നിയമമാക്കിയിരിക്കുന്നു, ചിലപ്പോൾ അത് നിർബ്ബന്ധമോ, സുന്നത്തോ ആയിരിക്കും. ഇബ്നുൽ ഖയ്യിം തന്റെ جلاء الأفهام)

(എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ അതിനെ സംബന്ധിച്ച് പറയുന്നുണ്ട്. നാൽപത്തിയൊന്ന് സ്ഥലങ്ങളിൽ സ്വലാത്ത് ചൊല്ലേണ്ടതുണ്ട്. അതിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടതും ശ്രേഷ്ടതയുമുള്ള ഒന്നാമത്തെ സ്ഥലമായി അദ്ദേഹം പറയുന്നത്: നമസ്കാരങ്ങളിലെ അവസാന തശഹ്ഹുദിലാണ്. സ്വലാത്ത് ചൊല്ലുവാൻ കൽപനയുണ്ടെന്നതിൽ പണ്ഡിതൻമാർ യോജിക്കുന്നു., എന്നാൽ അത് നിർബ്ബന്ധമാണോയെന്ന കാര്യത്തിൽ പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ അഭിപ്രായ വ്യസ്യാസമുണ്ട്) 223-222 جلاء الأفهام ص) പിന്നീട് ഒരുപാട് സന്ദർഭങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് പറയുന്നുണ്ട്. ഖുനൂത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ, ജുമുഅ:ഖുതുബ പോലെയുള്ള ഖുതുബകളിൽ, രണ്ട് പെരുന്നാൽ നമസ്കാരങ്ങളിൽ, മഴക്ക്വേണ്ടിയുള്ള നമസ്കാരത്തിൽ, ബാങ്കിന് ഉത്തരം നൽകിയതിന് ശേഷം, പ്രർത്ഥനയുടെ വേളയിൽ, പള്ളിയിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോഴും, പുറത്ത് പോകുമ്പോഴും, പ്രവാചകൻ(ﷺ)യുടെ പേര് കേൾക്കുമ്പോൾ... തുടർന്ന് നബി(ﷺ)യുടെ പേരിൽ സ്വലാത്ത് ചൊല്ലുന്നവന് ലഭിക്കുന്ന പ്രതിഫലത്തെ സംബന്ധിച്ച് പറയുന്നു, അതിൽ നാൽപത് ഉപകാരമുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം ഉണർത്തുന്നു. (جلاء الأفهام ص 302)

അതിൽ ചിലത് താഴെ കൊടുക്കുന്നു:

അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന ജീവിതത്തിൽ പകർത്തുക.

ഒരു സ്വലാത്ത് ചൊല്ലുന്നവന്ന് അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് പത്ത് പ്രതിഫലം ലഭിക്കുന്നു.

ആദ്യം സ്വലാത്ത് ചൊല്ലി പ്രാർത്ഥിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഉത്തരം ലഭിക്കും.

പ്രവാചകന് വേണ്ടി സ്വലാത്തിനോട് കൂടി വസീല കൂടി ചോദിക്കുകയാണെങ്കിൽ തിരുമേനിയുടെ ശുപാർശയിൽ ഉൾപ്പെടുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്.

പാപങ്ങൾ പൊറുക്കപ്പെടുവാൻ കാരണമാകുന്നു....

فصلواتُ الله وسلامه على هذا النبي الكريم

****